

LOVE STORY

door Frans Busschots

Een modern toneelspel voor de jeugd in 10 taferelen

LOVE STORY

door Frans Busschots

DECOR

Het decor kan uit blauwe of zwarte doeken bestaan en verder: zetstukken. Simultaan decor is ook mogelijk, afhankelijk van de podiummogelijkheden. Een verschuifbaar doek waarop beelden kunnen geprojecteerd worden, kan nuttig zijn. De scènes moeten zich echter vlot opvolgen. Het spel wordt slechts door een pauze onderbroken.

PERSONEN

3 à 6 Dames of Meisjes
11 à 15 Heren of Jongens
Figuranten (6 kinderen of meer)

Dames:

Elisabeth, de jonge journaliste
Indiaanse vrouw
Zwarte vrouw
Vrouwtje
Waardin
Anna

Heren:

Igmar, de fotograaf. Een beetje arrogant.
Ambtenaar
Heertje
Ali
Joeri
Dictator
2 soldaten, bedienden van de dictator
Blanke
Opzichter
Zwarte
2 agenten
Koning
Boer

Dubbelrollen mogelijk

EERSTE TAFEREEL

Decor: de slaapkamer van Elisabeth. Een bed, een klein kastje met daarop de klassieke wekker, een stoel.

Wanneer het doek opengaat moet het zaallicht gedoofd zijn, geen licht op het podium; muziek op achtergrond. Kleine spot zachtjes naar een sfeerniveau, rond het bed: gekleurde belichting waarvan men duidelijk de lichtbundels kan zien. Sprookjessfeer.

Elisabeth stapt traag uit het bed, beginnende danspasjes. De muziek beïnvloedt haar meer en meer: ze raakt in de ban van de muziek. In de muziek moet de sirtaki verweven zijn

Igmar (stem) Elisabeth! (Elisabeth geeft geen aandacht aan zachte stem, danst verder) E-li-sa-beth! (korte pauze) E-li-sa-beth! (hoort de stem nu, zoekt al dansende naar de plaats waarvan die stem kan komen. Danst gracieus – is een mooie verliefde vrouw, danst op enkele plaatsjes “ter plaatse” om de stem te kunnen lokaliseren, lukt niet)

Igmar (stem) Elisabeth...jij hebt prachtige haren...Elisabeth ... jij hebt lieve ogen... Elisabeth ... jij bent zo M O O I !

Elisabeth (onderbreekt even de dans, wandelt rond op het ritme van de muziek) Wie ben jij... Waar ben je?

Igmar (stem) Jij kunt prachtig dansen. Elisabeth ...Jij bent zo mooi!

Elisabeth Wie ben jij... Waar ben jij?

Igmar (stem) Ik ben ...Mister X. Mister X (lacht)

Elisabeth Jij plaagt mij...wie ben jij?

Igmar (stem) Kom, dans nog even voor mij...jij bent mooi, Elisabeth!

Elisabeth Waar ben jij...Mister X?

Igmar (stem) Ik ben hier niet! Ik ben in een ver land. In een land waar alles mooi is, maar geen enkel meisje is er zo mooi als jij! Jij hebt van die mooie glanzende ogen, die schitteren als verre sterretjes. En je handen zou ik willen strelen, heel langzaam...

Elisabeth (paniekerig omdat ze de stem bijna niet meer kan verstaan.) Mister X, Mister X, blijf! (zoekt)

Igmar (stem, lacht, terug duidelijker) Wees niet bang! Ik blijf nog wel even. Jij hebt een warme stem. Ik zou je graag een mooi bloempje schenken, dat voor altijd héérlijk ruikt, dat je altijd aan mij doet denken, maar dat kan niet!

Elisabeth Waarom kan dat niet?

Igmar (stem, lacht) Omdat ik hier niet ben!

Elisabeth En waar ben je dan wel? Ik hoor je toch?!

Igmar (stem) Als je me zoekt dan zul je mij vinden. Ik heb bruine ogen. Ik hou van muziek en dansen. Ik hou van kleine kinderen...

Elisabeth Ik zal je nooit vinden.

Igmar (stem) Wel! Zeker! Ik zal een blauwe zakdoek bij me hebben en er een dikke knoop in leggen. Je wilt me toch echt zien?

Elisabeth (na een korte pauze) Natuurlijk, ik denk het wel.

Igmar (stem) Goed! Ik zal je nog wat helpen. Ik draag meestal bruine kousen en ik hou veel van honden.

Elisabeth En van wat hou je nog?

Igmar (stem) Van alles! De wereld is prachtig, Elisabeth!

Elisabeth (ontgoocheld) Jij houdt van alles. Alles is prachtig. En ik moet op zoek gaan naar een paar bruine kousen en een blauwe zakdoek met een dikke knoop!

Igmar Ik hou van je, E-li-sa-beth! (uitstervende klank)

Elisabeth Wacht! Blijf!

Igmar (stem terug sterker) IK HOU VAN ...JOU...

(De droom wordt onderbroken door die oude wekker die opdringerig rinkelt. Gelijktijdig verandert de verlichting in beperkte lokale verlichting (bed, stoel, kastje met wekker). Voor Elisabeth is dit het plotse einde van een mooie droom. Ook de dansmuziek stopt plots. Op het moment dat de droom ophoudt, staat Elisabeth in de omgeving van de stoel. Ze zet zich neer. Kijkt dromerig voor zich uit. Stopt de wekker. Wandelt traag rond, zet zich, lacht.)

Elisabeth Mister X...bruine kousen...blauwe zakdoek met een dikke knoop...(lacht, kijkt dromerig voor zich uit. Achtergrondmuziek van haar droom zachtjes op en wordt sterker wanneer de toneelverlichting uitgaat.)

EINDE EERSTE TAFEREEL

TWEEDE TAFEREEL

Rekwisieten eerste tafereel weg, tweede tafereel op: een boekenkast, een bureau met daarin een belangrijke functionaris van een organisatie zoals Unesco enz. Twee zetels ervoor, wat bloemen, een kunstwerk. In een van de twee stoelen zit Igmarr, een beroemde fotograaf. Een arrogante kerel, van het zuiderse type.

Tijdens de overgang van het eerste tafereel naar het tweede kan men op een doek beelden projecteren over het huisje waar Elisabeth woont, wegen die naar de stad leiden, een hoog gebouw in de stad en een beeld van een van die bepaalde ruiten van dat gebouw, en dan kan de belichting op het bureau langzaam aangaan.

Ambtenaar (schikt wat papiertjes in een dossier, kijkt naar Igmarr) Het lijkt misschien een eenvoudige opdracht, maar...sinds het ontstaan van onze organisatie is er natuurlijk al heel wat veranderd. Het verhaal van de menselijke samenleving moet een "love story" worden. (Igmarr toont zich niet zo geïnteresseerd.)

Igmarr Een soort bespiedingopdracht, bedoel je? Zogezegd onschuldige beelden maken en...

Ambtenaar Dat is natuurlijk een verkeerde omschrijving. Je kan iedere vreemdeling in ieder land een spion noemen, maar zo is het ook niet. Jullie krijgen de nodige volmachten, documenten en diplomatieke steun.

Igmarr En wat is dan wel de bepaalde opdracht?

Ambtenaar (bladert in bundeltje papieren) Alles is duidelijk vermeld. (overhandigt mapje papieren aan Igmarr die er even in kijkt en de map dan neerlegt.) Populair geformuleerd: een gratis wereldreis met hier en daar wat foto's. Zodat wij regelmatig een reportage in onze tijdschrift kunnen publiceren. Indringerig werk. Naar de ziel van de bevolking. (recht, wandelt door de plaats) Hoe leven de mensen in die bepaalde landen: in de steden, het platte land...Zijn de mensen gelukkig en vooral: zijn de kinderen gelukkig en waarom niet? De oorzaken: honger, drugs, gebrek aan onderwijs, oorlog, ...

Igmarr U weet toch dat ik fotograaf ben?

Ambtenaar Ja, en een heel goede zelfs. Anders hadden wij je die opdracht niet aangeboden. Onze organisatie kan het zich veroorloven bekwame mensen te betalen, voor kwalitatief hoogstaand werk.

Igmarr Ik bedoel dat ik me niet met politiek inlaat. Politiek, en zeker in landen waar regeringen wisselen als de seizoenen, interesseert me niet. Foto's, ja dat is in orde.

Ambtenaar Ik begrijp wat je bedoelt. Je schrijft geen tekst, je maakt alleen foto's. Natuurlijk. Er is nog iemand met wie je samen de opdracht deelt.

Igmarr Geen oude brombeer, geen zwarte, geen...Ik wil die opdracht uitvoeren...de wereld zien trekt me wel aan. En van avontuur hou ik wel, maar ik heb ook zo van mijn voorwaarden, begrijp je?

- Ambtenaar (lacht) We hebben ons ruim geïnformeerd. Je bent voor ons geen onbekende meer. Je zat al een tijdje in onze computer. Je medereiziger is geen oude brombeer. (gaat zitten)
- Igmar Toch iemand met ervaring, hoop ik. Een auteur met naam, zoals het bij mijn werk past.
- Ambtenaar Wees gerust, beste Igmar! (drukt op knopje van intercom, een zoentootje) Ja, zendt me alsjeblieft de auteur! Dank je!
- Elisabeth (in keurig mantelpakje, komt op, blijft voor het bureau staan, kijkt naar de ambtenaar, naar Igmar en dan terug naar de ambtenaar.
- Igmar (kijkt even naar Elisabeth, dan de zaal in, even later met een ruk naar Elisabeth, bekijkt haar een tijdje en dan houdt hij het voor bekeken. Een vrouw!)
- Ambtenaar (recht, gegroet Elisabeth) Welkom! (handdruk, wijst naar Igmar) Mijnheer Igmar, de bekende fotograaf, beroemd geworden door zijn prachtige beelden uit de Sahellanden: honger en dood en de reportage over nog levende oud-presidenten van de U.S.A.
- Igmar (kijkt naar Elisabeth, zonder veel belangstelling)
- Ambtenaar (kijkt naar Igmar, wijst naar Elisabeth) Juffrouw Elisabeth Vercammen, schrijfster van jeugdverhalen. Publiceerde reeds een drietal jeugdboeken.
- Elisabeth (steekt haar hand uit naar Igmar, die aarzelt, Elisabeth doet een stap in de richting van Igmar, die dan toch uiteindelijk, al is het niet van harte, de hand drukt. Tot Igmar.) Aangenaam met je kennis te ... (maar hier onderbreekt ze, omdat ze vaststelt dat Igmar geen belangstelling heeft en naar de zaal kijkt. Ze is een beetje onder de indruk van de onverschilligheid van Igmar.)
- Ambtenaar Zet je, juffrouw!
- Elisabeth (neemt plaats in de ruime zetel) Ik denk dat mijn literaire activiteiten wel een beetje overdreven zijn. Die jeugdboeken...
- Ambtenaar (lacht) Maak je daar maar niet druk over! (bladert in bundeltje papier) We hebben heel wat kandidaten voor deze opdracht, juffrouw Vercammen. Uit West-Duitsland, Nederland, Oostenrijk, Spanje, zelfs Irak, Zuid-Afrika, Ethiopië... stuk voor stuk vooraanstaande auteurs. We kunnen ons voor dergelijke projecten geen debutanten permitteren. Iedereen wil voor onze organisatie werken. Ook je talenkennis is eerder beperkt: Frans, Duits, Engels en natuurlijk ook Nederlands. Spaans en enkele Oosterse talen waren natuurlijk wenselijk. En genomineerde auteurs wekken ook meer belangstelling.
- Elisabeth U bedoelt da ik niet in aanmerking kom?
- Ambtenaar Normaal niet. Dat ligt voor de hand. Maar in het comité waren de meningen verdeeld. Je beschikt over een merkwaardige opmerkingsgave en je komt uit een

klein landje... Waarom altijd van die ronkende namen uit een van die invloedrijkste landen?

Maar het is vooral de gevoeligheid en de gevatheid waarmee je schrijft wat mij deed twijfelen. Ook blijkt je meer talent te hebben dan men vermoedt.

Igmar (heeft ondertussen het bundeltje ter hand genomen, uitverveling of interesse, hij volgt het gesprek met belangstelling.)

Ambtenaar (kijkt even in de papieren) Een ander bezwaar is dat je nog zo jong bent, haast te jong. En je talenkennis!

Elisabeth Ik zal echt mijn best doen, mijnheer!

Igmar En wordt er ook met mijn wensen rekening gehouden? Ik hoef toch geen babysit te spelen, hoop ik.

Ambtenaar (kijkt naar Igmar) Er is nog een Zweed, die zelfs kandidaat was voor de Nobelprijs, van rond de zestig, denk ik.

Igmar Een beroeps die zijn mannetje kan staan. (kijkt naar Elisabeth) Een werkloze schooljuffrouw! Natuurlijk dat die een mooi opstelletje kan maken.

Elisabeth (kwaad tot Igmar) Ik ben geen werkloze schooljuffrouw en indien ik dat wel was dan zou ik er mij niet voor schamen. Maar jij bent een ongelikte beer. Een pretentieuze kerel! Omdat je toevallig wat mooie foto's hebt gemaakt...

(iedereen is geschrokken van Elisabeths optreden)

Elisabeth (tot ambtenaar) Neem me niet kwalijk, mijnheer. Zo bedoelde ik het niet. Ik hou niet van (kijkt naar Igmar, kwaad, die ook naar haar kijkt) mensen die zich zo belangrijk vinden.

Igmar (tot ambtenaar) Je bedoelt toch niet dat die...(wijst naar Elisabeth) schooljuffrouw...

Ambtenaar Of juffrouw Vercaammen de opdracht toegewezen wordt?

Igmar Ja, dat bedoelde ik.

Ambtenaar Ik denk na. En dat ze je zo-even van repliek diende pleit in haar voordeel. Ik wil jou in ieder geval voor deze reportage.

Igmar Dan zul je beslist met een en ander rekening moeten houden. Vrouwen zijn goed voor uren flaneren, misschien wat huiselijk werk en wat bureelopdrachten. Dit is mannenwerk. Er kunnen gevaarlijke situaties ontstaan waarvoor moed en kracht nodig is (nijdige blikken naar Elisabeth.)

Ambtenaar (dossier toe, een map met papieren op hoek van bureau in bereik van Elisabeth) Ik laat koffie brengen. (kijkt ook naar Igmar)

Igmar Whisky, liefst.

Elisabeth Koffie lijkt me het best voor iedereen! (kijkt vernietigend naar Igmar)

Ambtenaar (in Intercom) Twee koffie, Els! (tot Elisabeth) Mijnheer Igmar is een uitstekende fotograaf, maar nogal op zichzelf aangewezen. Het is eigenlijk een zwerver met als enige liefde een stel camera's. Jullie zullen het samen goed stellen. (lacht)

Elisabeth Bedoelt u dat ...

Ambtenaar Ja, ik wil het wagen. Wel te verstaan dat indien de eerste reportages niet voldoen, de opdracht kan geannuleerd worden.

Elisabeth (blij) Dank u!

Ambtenaar Ik laat jullie nu even alleen. (staat op, geeft bundeltje papieren aan Elisabeth) Er is zeker héél wat te bespreken. Vertrek over drie weken.

Igmar Er is zeker héél wat te bespreken. Misschien doe ik zelfs niet mee.

(geheimzinnig lachje van de ambtenaar, af. Elisabeth bekijkt de papieren. Igmar heeft zijn benen op het grote bureau gelegd. Men ziet duidelijk zijn bruine kousen. Spot op kousen van Igmar.)

EINDE TWEEDE TAFEREEL

DERDE TAFEREEL

De vertrekhal van de luchthaven: wat planten, zetels, reclame, links vooraan de balie van bepaalde maatschappij (inscheping).

Elisabeth en Igmarm komen van rechts achter op. Ieder draagt zijn valies en wat handbagage. Igmarm gewapend met enkele camera's. Elisabeth is deftig gekleed, Igmarm slordig.

Elisabeth (zet valies neer) Je was wel beleefd, dat moet ik toegeven.

Igmarm (haalt schouders op)

Elisabeth Je kon dit toch anders zeggen! ...

Igmarm Ik weet niet wat je bedoelt.

Elisabeth Dat oud vrouwtje...

Igmarm Wat is er van dat oude vrouwtje?

Elisabeth In plaats van behulpzaam te zijn. Je zag toch zeker dat ze die valies wilde verplaatsen. Even wachten, maar neen, doen alsof je alleen bestaat. Uit de weg: hier ben ik! Oudere mensen zijn niet zo vlug, dat moest jij toch weten!

Igmarm Jij wenste dat ik over die stomme valies viel. Dan kon je ook eens lachen.

(Elisabeth neemt kwaad haar valies op, stapt verder, Igmarm zet zijn valies neer, neemt vlug een foto van Elisabeth die kwaad is. Nog een foto en nog een foto. Igmarm doet dat met grote bekwaamheid. Elisabeth lacht. Speelt nu mee. Een keurig oud heertje komt achter rechts op, aktetasje in de rechterhand. Wandelt traag 2 X achter van rechts naar links. Heeft blijkbaar met iemand een afspraakje. Igmarm ziet de man, volgt met de ogen aandachtig het heertje. Het heertje groet overdreven beleefd, Igmarm groet terug zelfde stijl. Heertje van rechts achter naar rechts vooraan. Igmarm links achter af. Heertje blijft vooraan staan, wil klein spiegeltje uit een van zijn vestzakken nemen, maar heeft problemen met aktetasje dat kan vallen, de paraplu, de krant. Het lukt hem uiteindelijk dan toch... in welke vestzak zat dat spiegeltje nu? Vindt spiegeltje, spiegelt zich aandachtig, kijkt rond, niemand heeft aandacht voor hem...schijnt het. Strijkt met speeksel de haartjes van zijn wenkbrauwen glad. Spiegeltje weg, wandelt naar rechts achter. Zoekt iemand. Wandelt dan naar rechts, naar links, kijkt rond. Af.)

Igmarm (links achter op. Blijft staan.)

Elisabeth (tot Igmarm, lachend) Je hebt toch de tickets bij?

Igmarm Tickets?

Elisabeth Ja, de tickets!

Igmarm (zoekt in vestzakken, handbagage, opent koffer, doet alsof het een ramp wordt, koffer terug toe) Tickets? Nu zeg je me wat!

Elisabeth Je hebt toch wel goed gezocht? (wil koffer van Igmarr openen, zoeken naar de tickets)

Igmarr Halt! Dat is van mij! Blijf af!

Elisabeth De tickets!

Igmarr O!

Elisabeth Iemand die zo slordig is als jij, kan alles vergeten. Orde zul je ook nooit leren!

Igmarr Nu herinner ik het me! In die blauwe omslag. (in tas handbagage, toont tickets, tickets dan in vestzak.)

Elisabeth (kwaad) Met zoiets moet je niet lachen. En je moet mij zo onnozel niet plagen. Een beetje fatsoen!

Igmarr Wat moeten de mensen van ons wel niet denken.

Elisabeth Dat moet jij zeggen. Jij weet wat beleefdheid is!

Igmarr Men zal zeggen: kijk dat jonge stel eens! Pas getrouwd en op de luchthaven al ruzie.

Elisabeth Ik zou het mijn hele leven beklagen. Jij durft zeg! Ik hoop dat niemand denkt dat er tussen ons meer is dan een werkrelatie. Een pasgetrouwd koppel!

Igmarr Neen, een neger met de dochter van een grootgrondbezitter.

Elisabeth Zo zou je het kunnen noemen.

Igmarr Je denkt toch niet dat ik de volgende dagen jouw stomme problemen zal oplossen!

Elisabeth Stomme problemen? Ik kan heus wel op mezelf passen. Ik zal mijn mannetje wel staan!

Igmarr ...kwaad vrouwtje, bedoel je.

Elisabeth Jij denkt dat vrouwen alleen maar voor een spiegel kunnen gaan staan.

Igmarr Dan zijn ze het mooist. Klopt!

Elisabeth Jij had graag een gekleurde dronkaard als collega gehad. Dat kan ik me voorstellen. Soort zoekt soort!

Igmarr Nu raak je me! Gekleurde dronkaard! Zeg dat nooit meer!

Elisabeth Jij discrimineert me ook.

Igmar Luister eens lief juffrouwke! Dit is mannenwerk. Denk je echt dat het overal even netjes is, even veilig als hier? In de wereld, in bijna ieder land beheert een klein groepje heel het systeem. Corruptie, uitbuiting, chantage, verkrachting, dat is de wereld! Misschien is het hier of daar schijnbaar anders, de harde werkelijkheid daar gaat het over! Met het tonen van wat gekleurde papiertjes verandert de wereld niet!

Elisabeth Jij wilt een reportage maken die de werkelijke situaties aantoont, maar je vertrekt van de idee dat alles overal hetzelfde is. Slecht, doorslecht! De wereld, mijn lieve beroepsfotograaf, is beter dan jij denkt!

Igmar Ja?

Elisabeth Overal leven mensen die met veel goede wil willen werken aan een betere wereld, maar mensen zoals jij...

Igmar Je geeft me nog wel gelijk! Vrouwen bezien dat allemaal anders, zijn ook te eenvoudig om alles te begrijpen.

Elisabeth Als je zo tegen mij blijft praten, dan kun je alleen vertrekken. (zet zich neer) Wat ben ik toch begonnen? Met een barbaar een wereldreis maken. Een ongelikte beer.

Igmar (wil antwoorden, bedenkt zich, neemt fototoestel en maakt vlug enkele foto's van Elisabeth) Vrouwtje kwaad, vrouwtje mooi zijn. Ikke zeg dat!

Elisabeth (weert de fotograaf af, draait zich steeds weer weg)

Igmar (bedenkt zich, fototoestel weg, links achter af, traag)

Heertje (van achter links op, zeer voorzichtig, meent na een tijdje in Elisabeth iemand te herkennen. Doet eerst schijnbaar onverschillig, concentreert zich nadien meer en meer op Elisabeth, stapt tenslotte resoluut op haar toe.)

Heertje (eerst aarzelend, dan overdreven beleefd) U...u bent juffrouw...Wouters?

Elisabeth (had eerst het heertje niet opgemerkt, draait zich verwonderd om) Wat wenst, mijnheer?

Heertje U...bent...juffrouw...Wouters?

Elisabeth Juffrouw Wouters? Wouters?

Heertje Juffrouw Wouters? Neen...echt niet?

Elisabeth Dat zal wel een vergissing zijn.

Heertje Als u dat zegt...ja, u kunt het weten. Jammer. Ik dacht zo...als dat juffrouw Wouters niet is...

Elisabeth U vergist zich, mijnheer.

Heertje (gelaten) Ja, ...jammer! (overdreven beleefd, buiging, traag af)

Elisabeth Juffrouw Wouters? Elisabeth Vercammen. En ik heb een opdracht aanvaard en ik zal ze uitvoeren ook. Wat denkt die babysitter wel? Dat hij wacht: ik zal hem een lesje leren.

Igmar (op van links achteraan, doet fototoestel toe, heeft enkele foto's gemaakt.) Zo, dat is dan weer in orde!

Elisabeth Gelukkig voor jou: ik kreeg daarnet een huwelijksaanzoek van een oud heertje. Omdat ik jou nogal sympathiek vind, heb ik de boot afgehouden.

Igmar Een oud mannetje? Zo eentje dat je na een weekje doodgeknuffeld hebt? Een huwelijksaanzoek?

Elisabeth Stinkend rijk en gouden tanden!

Igmar Een oud mannetje dat stinkt? Hoe ruikt geld?

Elisabeth Naar de uitwerpselen van een olifant! Hij wilde met mij trouwen. Een reis rond de wereld was zeker mogelijk. Hij heeft foto's laten zien. Het moet toch mooi zijn als je zo rijk bent. Auto's eigen hotels en iedere grote havenstad een jacht met personeel. Rijk zijn...

Igmar Zou je hem niet achterna lopen? Ik vind wel een andere griet...

Elisabeth Ik hou van avonturen. De oermens, daar is het mij om te doen. Deze avond moet ik de exacte getallen in mijn dagboek schrijven.

Igmar Getallen?

Elisabeth Tot op dit moment: 22 boertjes gelaten en 35 geurige windjes. (naar Igmar toe) En geef die tickets nu maar aan mij! Ik zal je eens leren wat vrouwen kunnen! Ik maak deze reis mee, van begin tot einde. (neemt tickets uit Igmars vestzak) Vlug een foto, voor de eerste reportage.

Igmar (maakt foto, is verwonderd over de verandering bij Elisabeth)

Elisabeth Nog eentje! Zorg ook dat "Brussels Airport" erbij staat.

Igmar (maakt een foto)

Elisabeth (neemt notaboekje, zet zich op de koffer, noteert wat. Het neemt heel haar aandacht in beslag)

Igmar (ziet dat Elisabeth zich nogal afstandelijk opstelt, bedenkt zich, neemt zijn koffer en zet die een meter verder en zet zich op de koffer) Jij lijkt wel kwaad, ...Elisabeth!

Elisabeth Neen, ik ben niet kwaad. Ik ben geconcentreerd!

Igmar Ik dacht anders...

Elisabeth Jij denkt te veel. Jij denkt verkeerd!

Igmar Wat heb ik toch misdaan?

Elisabeth Niets.

Igmar Ik dacht anders...

Elisabeth (kijkt weg)

Igmar (zoekt in tas handbagage, haalt er een doosje pralines uit) Speciaal voor jou meegebracht. Mooi en lekker!

Elisabeth (draait zich om, ziet doosje, kijkt terug weg)

Igmar (opent doosje) Lekker! (kijkt naar Elisabeth) Misschien bedoelde ik het zo niet.

Elisabeth Wat...wat bedoelde je zo niet?

Igmar Wat ik je daareven zei. Het zal wel meevallen.

Elisabeth Reken daar maar op. Voor mij zal het zeker meevallen.

Igmar En lust je echt geen pralines? (biedt doosje aan)

Elisabeth (bekijkt doosje, lacht) Leonidas!

Igmar (wijst naar bepaalde praline) Dat kleintje. Heel lekker.

Elisabeth (neemt traag een pralientje)

Igmar (neemt ook een pralientje)

(Elisabeth en Igmar brengen gelijktijdig de praline naar hun mond. Verlichting tot close-up op hoofden en pralines. Terwijl verlichting verzwakt, stem omroepster: "Aandacht, aandacht flight 7305 with destination de...." Ook dat geluid verzwakt, samen met licht: black-out.

VIERDE TAFEREEL

Een buitenwijk van een grote stad. Misschien een beeld van een kansarme buurt op het doek projecteren.

Midden een muurtje van ongeveer 1 meter hoog.

Links een Palestijns jongetje met een bal. Verveelt zich. Doet al van vermeende balkunstjes.

Rechts komt een Joods jongetje op. Speelt ook met een bal en verveelt zich.

De twee jongens spelen gelijktijdig met de bal tegen de muur. Gesynchroniseerde bewegingen.

Elisabeth van rechts op, ze maakt een wandeling. Ze kijkt naar het Joods jongetje en doet een pas in zijn richting. Jongetje ziet haar niet. Ze aarzelt en gaat naar het Palestijns jongetje.

Beide jongens zetten zich neer, ieder op zijn bal. Elisabeth kort bij Palestijns jongetje. Hij ziet haar.

Elisabeht Hallo!

Ali (kijkt naar Elisabeth, naar zijn bal. Ze wil zijn bal toch niet stelen zeker?)

Elisabeth Dag, hoe heet jij?

Ali (neemt vlug bal in zijn handen, stapje achteruit, kijkt wantrouwig naar Elisabeth)

Elisabeth Ik wil met je praten!

Ali Americano?

Elisabeth (lacht) Neen. Ik ben ...Elisabeth!

Ali No, Americano?

Elisabeth Neen! Belgium! Ik ben ...Elisabeth!

Ali (niet begrijpend) Bel...gi...um? (denkt na) Bel...gi...um?

Elisabeth (met gebaren) Klein landje. Belgium!

Ali (bootst de gebaren van Elisabeth na) Belgium? Bel...

Elisabeth (gelijktijdig met Ali) Bel...gi...um! (ze lachen samen)

Elisabeth (wijst op zichzelf) Ik ben Elisabeth. (gebaren klein landje) Elisabeth. En hoe heet jij?

Ali (korte pauze) Ali.

Elisabeth (steeft hand uit)

Ali (steeft hand uit, handdruk)

Elisabeht Jij hebt een mooie bal. Moet je niet naar school?

Ali No! Ik werk!

Elisabeth Jij spreekt Engels. Jij kunt mooi met een bal spelen. Jij bent een verstandig kereltje.

Ali (terug plots achterdochtig) Jij hebt wat nodig. Wat doe jij hier?

Elisabeth Ik? Toerist.

Ali Toerist? Gevaarlijk! Soms plots bommen. Veel lawaai. Dan niets meer. Dan mensen om hulp roepen.

Elisabeth Ik wil gewoon even met je praten. Jij lieve jongen!

Ali Hier nooit kunnen praten. Alles gevaarlijk. Jij houdt van mijn volk? Jij tegen Joodse moordenaars?

Elisabeth Ik ben tegen elke vorm van geweld. Mensen niet vechten. Vrienden zijn. Allemaal!

Ali Jij ... Belgium...niets weten van goed volk Palestijnen! Joden ons weggagen...als schapen...niet vlug weggaan of blijven...slaan...bommen!

Elisabeth Hoe oud ben jij?

Ali (lacht)

Elisabeth Jij moest naar de school gaan. Studeren!

Ali Ik ken alles. Mijn vader ook nooit naar de school gegaan. Ook alles kennen. Studeren terwijl ik op de straat met de bal speel.

Igmar (komt van rechts achter op. Traag met fototoestel)

Ali (ziet Igmar, kijkt ernaar)

Elisabeth (lacht) Wees niet bang!

Ali Spion?

Elisabeth Igmar, mijn vriend! Fotograaf!

Ali Geen spion?

Elisabeth Vriend van de Palestijnen.

Ali Ik geloven. (speelt met bal tussen de handen. Beperkt spel. Aandacht blijft bij Igmar.)

Igmar (na wat aarzelen ziet hij het Joodse jongetje. Stapt traag naar Joods jongetje toe)

Elisabeth (zet zich op een bankje neer, kijkt naar Ali)

Igmar (tot Joeri) Hallo, jij hebt ook een mooie bal!

Joeri (wil vluchten, doet enkele pasjes van Igmar weg, ook Igmar stapt traag achteruit, wil niet dat Joeri vlucht) Jij spion C.I.A. ?

Igmar (lacht) Geen spion. Vriend. Toerist.

Joeri Jij vriend van ...

Igmar Ja, vriend...

Joeri Goed! Vriend! (wijst naar rechts vooraan) Bommen. Ik gisteren nog zien liggen.

Igmar Ik ben je vriend. Niet bang voor bommen. Ik ben fotograaf. Mijn werk: foto's maken. Ik foto maken van jou en je bal?

Joeri Ik geen geld.

Igmar Ik ben je vriend.

Ali (laat bal vallen, Elisabeth raapt bal op, werpt bal naar Ali, die terugwerpt, spel tussen Ali en Elisabeth)

Igmar (maakt foto van Joeri, flits) Zet je even zo! (laat Joeri zodanig plaatsen zodat hij niet ver meer van Ali is, opnieuw foto)

Ali (tot Elisabeth) Jouw vriend, vriend van de Joden! Bah!

Elisabeth Mijn vriend, vriend van alle kinderen. Pak je bal! Ik maak een mooie foto van jou! (neemt fototoestel van Igmar, maakt zich klaar om een foto van Ali te maken)

Igmar (raapt bal van Joeri op, werpt bal naar Joeri, zelfde spel als Elisabeth en Ali)

Elisabeth (maakt 2 foto's van Ali, poseren..., legt fototoestel op bankje. Balspel Ali en Elisabeth synchroniseren met balspel Joeri en Igmar. Op zeker moment werpt Elisabeth bal naar Igmar. Igmar ziet de bal niet tijdig afkomen en werpt zijn bal naar Elisabeth. Wisselen zo 2x dan werpt men de bal naar Ali en Joeri. Die spelen nu hetzelfde spelletje en genieten er van. Elisabeth zet zich naast Igmar op bankje. Nemen fototoestel, foto, en dan wandelen ze verder, naar rechts af. De twee kinderen spelen nog even met de bal. Dan werpen ze de bal een weinig te ver, kunnen hem niet pakken, staan uiteraard uiterst links en rechts met hun bal. Willen terug naar elkaar toegaan, bedenken zich, betasten bal, plots af.)

VIJFDE TAFEREEL

Decor: een bureau, een zetel er achter en twee zetels voor het bureau. Ook een standaard met vlag, kleuren te kiezen.)

Dictator (op met sigaar in de mond. Zet zich behaaglijk. Mannelijke militair komt op. Ziet dat de sigaar van de dictator niet brandt, geeft vuur. De dictator doet teken dat het bezoek binnen mag. Militair af en terug op gevolgd door Elisabeth en Igmarmar.)

Dictator (uitbundig) Welkom, welkom! Wat een eer dat u mijn land wilt bezoeken. (handdrukken, vrouwelijk tot Elisabeth) En ik hoop dat u weer enkele mooie verhalen zult schrijven, juffrouw! U weet met enkele zinnen de ziel van een volk duidelijk te beschrijven. Ik heb reeds de Directeur-generaal van uwe organisatie schriftelijk gefeliciteerd! (tot Igmarmar) En u, meneer, u maakt buitengewone foto's. Ze zijn een goede verduidelijking, indien het nog moest nodig zijn, van de bezochte streken. Een reiservaring door jullie beiden samengesteld geeft de lezer een onvergetelijk beeld. (kijkt even aandachtig naar de bezoekers) Maar gaat u toch zitten! (Igmarmar en Elisabeth zetten zich) Mag ik u iets aanbieden? (drukt op belknopje, de militair komt aanstonds op) Een welkomstdrankje voor onze gasten! (militair terug af)

Elisabeth Wij zijn u zeer dankbaar voor het onthaal, generaal. Het was zeer attent van u om ons op de vlieghaven te laten afhalen.

Dictator Ons volk is zeer gastvrij, juffrouw. En u bent voorname gasten. (militair op met dienschotel waarop drie glazen staan.) Een speciaal drankje! Door mijn oude vader gebrouwen. Mijn vader is een kunstenaar net zoals u, meneer Igmarmar! Hij weet de heerlijkste drankjes te fabriceren en regelmatig vult hij de voorraad aan.

Elisabeth U houdt veel van uw vader, generaal!

Dictator De familie, juffrouw. Zeer belangrijk. (kijkt naar de militaire bediende die daar nog steeds onbeweeglijk staat, neemt een glaasje en overhandigt dat aan Elisabeth, dan een aan Igmarmar, neemt tenslotte zelf het laatste glaasje. Doet teken aan de militair dat hij weg mag, bediende af.)

Dictator Op uw gezondheid. Op een prettig verblijf in mijn land.(kijkt naar Elisabeth en Igmarmar, glimlacht.) Op de jeugd!

Igmarmar (kijkt naar Elisabeth, die wegstijgt)

Igmarmar Gezondheid, generaal! (drinken)

Elisabeth Heerlijk!

Dictator Alles in mijn land is heerlijk, juffrouw! (zetten glazen neer) vroeger was hier alles anders, slecht. De grootgrondbezitters heersten zonder genade. Erger dan bloedzuigers. Toen waren de mensen niet gelukkig. Werken van 's morgens tot 's avonds en bijna geen eten. Dokters waren er ook niet of alleen voor de rijken. In de steden waren er wegen en soms elektriciteit en slecht werkende telefoon. Slechte tijden voor de indianen. Het kon niet blijven duren. Het volk kwam in

opstand. Jaren vechten en nog grotere ellende. Toen vroeg het volk mij. Men had er genoeg van! Men wilde het elementaire om te kunnen blijven leven. We hebben gevochten en orde op zaken gesteld. Wegen aangelegd, elektra, elektriciteit, telefoon, ziekenhuizen en noem maar op. (staat terug recht) De mensen in mijn land zijn gelukkig, nu. Er zijn geen rijken meer, iedereen is gelijk. Prachtig. Wij zijn er fier op!

Elisabeth Er is beslist een hele weg afgelegd, generaal. Men zegt echter dat in uw land geen echte democratie heerst.

Dictator Ik bewonder uw openhartigheid, juffrouw! Inderdaad, men noemt het zo. Wat is democratie? De indiaanse bevolking was tegen de verplichting om te leren lezen en schrijven. Nu zijn ze tevreden. Men was tegen de verplichting van coöperatieven, maar iedereen kan nu zijn landbouwproducten verkopen. En aan een goede prijs.

Igmar (neemt tas met fototoestellen) Staat u me toe dat ik een foto maak, generaal?

Dictator Natuurlijk, mijnheer Igmar! Een ogenblikje. Eerst even glimlachen.

Igmar (maakt enkele foto's)

Dictator (bedankt met tevreden gebaren)

Dictator (neemt glas) Drink uit. Ik toon even onze prachtige tuin en dan kun je na het avondmaal een rustige wandeling maken. En morgen, ja, zeg maar wat uw wensen zijn. (drinken samen, zetten glazen op het bureau. Verlichting mindert langzaam. Op de achtergrond wordt door middel van een beeld het prachtige berglandschap geprojecteerd, eerst met een beperkte lichtsterkte. Indien het technisch mogelijk is dient het bureelmeubel en de stoelen verwijderd nadat de personen weg zijn. Op het projectiedoek kan een beeld van een berglandschap geprojecteerd worden. Enkele zetstukken maken een eenvoudig huisje waarvoor een vrouw met haar kindje zit (pop). De vrouw zingt een lied en dat geeft een prachtige sfeer, bij die avond. Een tweetal danseressen dansen en onderlijnen de rust van de avond. Links vooraan komt Elisabeth op. Ze zet zich neer op een rotsblokje en geniet ook van de avonddrust. Igmar op en maakt enkele foto's zonder fotolamp, zet zich dan naast Elisabeth. Geluid van legerauto die de berg oprijdt, geluid wordt sterker. Plots stopt het geluid. Geschreeuw van enkele soldaten, geluid van gewerschoten. De rust is verstoord. De danseressen vluchten weg. Elisabeth is geschrokken en kijkt hulpbehoevend naar Igmar, die is echter alleen geboeid door het gebeuren. Twee soldaten komen op. Een kijkt met geweer in aanslag rond, de andere grijpt de indiaanse vrouw brutaal vast, ze verweert zich, maar wordt meegenomen, de andere soldaat is even brutaal. Het kindje valt op de grond, de indiaanse vrouw wil haar kindje beschermen, maar de soldaten roepen en tieren. Igmar maakt enkele foto's.

Indiaanse Mijn kind, mijn kind. (wordt door de militairen links achter geduwd. Het kindje weent. Elisabeth wil toesnellen, maar wordt door Igmarr tegengehouden.)

Elisabeth Laat me los, laat me helpen! Laat me los!

Igmarr Jij zult het ook nooit leren! Hier kun jij nooit iets helpen! Je bent hier niet in Europa! Hier gelden andere wetten.

Elisabeth Jij laat die bandieten zo maar begaan? Ben je bang van twee struikrovers?

Igmarr (geen antwoord)

Elisabeth (snelt naar het kindje toe, neemt het vast, bemoedert, Igmarr neemt een foto)

(Huisje van indiaanse weg. Licht vermindert op berglandschap en wordt sterker op het bureau van de dictator)

Dictator (achter bureau, met papieren in de hand, gestoord door de aanwezigheid van Elisabeth en Igmarr. Elisabeth draagt het kindje van de indiaanse.)

Elisabeth Generaal, twee soldaten in de bergen...

Dictator 's Avonds moet je uit de bergen wegblijven, juffrouw Elisabeth. Contra's, struikrovers. U kent dat in Europa toch ook? En naar de bergen moet je vanuit het dal kijken. Eens zo prachtig!

Elisabeth Dit kindje, generaal. De moeder...

Dictator Maar neemt u toch plaats! (wijst Elisabeth en Igmarr een stoel aan) Ik zal even informeren! (neemt telefoon, kort telefoongesprek, dictator af, even later terug op, medelijdend gezicht) Contra's, juffrouw Elisabeth. Het spijt me.

Elisabeth Het waren soldaten, generaal!

Dictator Wie hier niet woont, kent het verschil niet. Het zijn precies allemaal soldaten.

Elisabeth Generaal, mijn opdracht is onder andere te onderzoeken of de kinderen in heel de wereld gelukkig zijn...

Dictator Dit kind zal in ieder geval gelukkig zijn. (drukt op belknopje, de militaire bediende komt op en neemt het kindje mee) Trouwens: in mijn land zijn alle kinderen gelukkig! (staat op) Dit is een spijtig geval, juffrouw! (slaat met vuist op het bureau) Ik sta er persoonlijk borg voor dat de schuldigen gestraft worden.

Elisabeth En de moeder?

Dictator Ik zal dit geval persoonlijk volgen. U mag echter niet vergeten dat in de bergen sommige bewoners nogal ongevoelig zijn voor de wetten die het geluk en de rechten van iedereen moeten beschermen.

Elisabeth Ik hoop...

Dictator In mijn land dient orde en tucht te heersen. De schuldigen worden beslist bestraft. (hij drukt op belknopje, de militaire bediende terug op, de dictator scheldt die man de huid vol, de bediende doet alsof hij diep onder de indruk is van de bolwassing die hij onderging. De dictator stuurt hem weg, bekoelt zijn woede, die eigenlijk maar komedie was, zet zich) Neem het mij niet kwalijk! (neemt terug bundeltje papieren) Ik heb nog enkele dossiers te behandelen...

Igmar Ik begrijp het volkomen, generaal! Ik dank u voor de aandacht die u aan dit probleem hebt willen schenken. (tot Elisabeth) Kom, de generaal heeft nog veel werk. We mogen niet onbeleefd zijn. (tot generaal) Nog een goede avond, generaal! (dwingt Elisabeth mee naar buiten te gaan, Elisabeth wou echter nog het een en ander kwijt...)

Dictator (knikt tegen beiden wanneer ze zijn kantoor verlaten. Wanneer Elisabeth en Igmar buiten zijn, komt de militaire bediende op, met een sigaar voor de dictator, steekt die sigaar aan. Beiden lachten.)

(verlichting op kantoor naar min. Verlichting linkergedeelte van het decor naar max.)

Elisabeth (tot Igmar, kwaad) Jij gaf die dictator nog gelijk! Jij zag toch ook dat hij loog? Ik vrees het ergste voor die moeder en dat lief kindje.

Igmar Daar heb je gelijk in. We kunnen het echter niet verhelpen. In dit land telt een mensenleven niet mee. Al wat hij ons vertelde deze morgen waren leugens. Hij wilde alleen maar een goede indruk wekken. Waarom wilde je ook weer naar dit land komen? Dacht je echt dat je met wat idealisme hier alles zou doen verminderen?

Elisabeth Jij was precies een van de bendeleden van die dictator. Jij had die moeder kunnen helpen. Jij had die generaal kunnen overtuigen. Jij...(zet zich op een bankje, weent. Igmar is even onder de indruk van wat Elisabeth zei. Maakt dan foto's van de wenende Elisabeth)

Elisabeth Jij, jij, jij bent geen mens!!

(verlichting langzaam naar min.)

ZESDE TAFEREEL

Links vooraan.

Voor een woning van een klanke ergens in Zuid-Afrika. De blanke zit als heerser onder een parasol, in een makkelijke zetel. Een zwarte vrouw wuift hem koelte toe. Hij drinkt een glaasje whisky. Hij plaagt de zwarte vrouw. Die durft niet te reageren. Een achtergrondmuziekje kan hier verduidelijken dat dit tafereel zich in Zuid-Afrika afspeelt. Een zwarte opzichter duwt een andere zwarte tot bij de meester.

Opzichter Meester, hier heb je de schuldige!

Blanke Jij hebt zeker niets gedaan?

Zwarte (geen antwoord)

Blanke Jij hebt nooit iets misdaan. Jij bent een brave werklustige boy.

Zwarte Ikke, ikke doe mijn best, meester!

Blanke Wat? Ikke doe mijn best? (duwt zwarte vrouw van zich weg, haalt uit een van zijn broekzakken een stel handboeien en doet die de zwarte vlug aan, héél vakkundig.) Ikke doe ook mijn best! (dreigend voor zwarte, die afwacht wat komen gaat. De zwarte vrouw heeft zich wat weggestoken. De zwarte opzichter geniet van dit moment. Hij staat aan de zijde van de meester.) Jij doet al jaren je best. Jij hebt jaren gestolen, gelogen en bedrogen. De tractor is nog maar 10 jaar oud en is al helemaal versleten. De landrover verbruikt meer gasoil omdat jij te lui bent om hem goed te onderhouden. En nu heb je een brief geschreven aan de president. Waarom?

Zwarte (geen antwoord)

Blanke Waar is de brief?

Opzichter (toont brief) Hier meester!

Blanke (trekt brief uit de handen van de opzichter, leest) Jij stinkend rat! Waarde meester president! (terug tot de zwarte) De paters hadden je moeten leren werken in plaats van brieven schrijven. Jullie, zwarten zijn te dom, alleen voor stom werk zijn jullie goed! (verscheurd de brief) Als je niet te lui bent...Ik zal de politie verwittigen. De gevangenis of terug naar je geboortedorp, waar het gras zo rood ziet als het zand van de wegen, waar 's avonds de stenen voor wat warmte zorgen, waar hongerige honden aan je tenen komen bijten.

Zwarte (knielend) Genade, meester!

Blanke Toch nog iets verstand in je stomme kop!

Zwarte (jammerend) Meester, weet je nog...vroeger...

Blanke Ik weet niets meer van vroeger!

- Zwarte Vroeger...toen we samen speelden en jij met mijn zuster...(staat op)meester 's avonds kreeg jij chocolademelk en ik...
- Blanke Het was fout dat ik samen met stinkende zwarten speelde.
- Zwarte Jij noemde mij vriend en ik moest geld uit de schuif nemen omdat jij...
- Blanke Zwijg, jij liegt. Je bent brutaal.
- Zwarte De oude meester strafte mij. Een week geen maïs, geen melk omdat ik geld genomen had zodat jij je schulden kon betalen aan jouw blanke vrienden, in de stad.
- Blanke Zwijg! Zwijg! Jij leugenaar! Jij...(kijkt rond en ziet Elisabeth en Igmarr aankomen. Al van in de verte maakt Igmarr onschuldige fotootjes. Blanke kijkt naar zwarte: de situatie kan compromitterend zijn. Wat nu gedaan? Waren er die handboeien niet...)
- Blanke (tot zwarte) Vlug, sta op! Pas op als je iets verkeerd doet!
- Blanke (tot de naderende blanken) Hallo, hierheen! Jullie komen net goed!
- Zwarte (staat op, zet zich achter de blanke. Ook de opzichter en de zwarte vrouw nemen een afwachtende houding aan.)
- Blanke (afwijzend, toch vriendelijk) No foto, sir! No foto, sir! (Elisabeth en Igmarr zijn nu in de buurt van het groepje gekomen.)
- Blanke Wij spelen spelletje, sir!
- Igmarr (ongelovig gezicht, ook Elisabeth gelooft de blanke niet)
- Blanke Wij samen met zwarten een grote familie! (kijkt gebiedend naar zwarte, die lacht en knikt, wat wil je...)
- Blanke (werpt bos sleutels omhoog, de opzichter vangt de sleutels vakkundig op) Maak die deugniet los. Let op: volgend spelletje!
- (Opzichter maakt de handboeien los, sleutels terug naar de blanke.)
- Blanke Ik tel tot drie en jullie (tot opzichter en zwarte) lopen om het vluchtst tot de eerste rondavel (ronde hut waarin de zwarten wonen) en dan verdwijnen jullie. Werken! Een, twee, drie!
- Zwarte (kijkt naar opzichter, en loopt dan samen met opzichter naar rechts achter af)
- Blanke Prachtig! Bay goed! (zeer goed)
- Blanke (lacht tot Igmarr en Elisabeth) Ikke alle dagen spelletjes!

Elisabeth Als de anderen dat ook maar spelletjes vinden!

Blanke (lacht) Iedereen houdt van spelletjes! Wij spelen alle dagen spelletjes en natuurlijk... soms ook werken, ja, natuurlijk! Jullie komen van...

Igmar Toerist. Foto's maken! Spelletjes! (roept luid) Mama! Mama!

Mama (een dikke oude zwarte vrouw komt op) U mij roepen, meester?

Blanke Mama, hier twee toeristen. Jij spelletjes spelen! Dansen, mama!

Mama (af, klapt in de handen, roept) Kom! Kom! Spelletje! (enkele blanke en zwarte kinderen komen op, dansen op het ritme van een Afrikaanse dans. Nogal wild, enthousiast)

Igmar (en Elisabeth kijken toe. Igmar maakt foto's. Elisabeth volgt met belangstelling de kundige dansers.)

Blanke (lacht breed) Spelletjes!

(licht langzaam naar min. Wanneer alle licht uit is, vermindert langzaam de muziek.)

ZEVENDE TAFEREEL

Beelden van de zee, vliegtuigen. Uitgestrekte landschappen, torengebouwen.

Amerika. De decorverlichting blijft zeer vaag. De dansende kinderen komen op. Hiermee wordt ook duidelijk gemaakt dat er een verband bestaat tussen Afrika en Amerika. Toch is het ritme anders, aangepast aan de Amerikaanse dansen. Boven deze muziek kan de stem van Maarten Luther King komen. Een gedeelte uit zijn droom: "I have I dream..."

Muziek en dans vervagen. Beelden van miss Liberty (vrijheidsbeeld in NeYork), eventueel meerdere beelden (details...)

Dansers weg, muziek stopt. Elisabeth op, met handtas en schrijfplank. Ze zet zich rechts vooraan neer. Noteert. We horen nu alleen de stem van Elisabeth die schrijft wat we horen.

Elisabeth De V.S. van Amerika is het land van de vrijheid, het land van de gastvrijheid. Het land waar iedereen zich kan thuis voelen: de blanke, de zwarte en de mestiet. De Mexicanen en allen die gedurende jaren hun thuisland verdreven zijn en hier een thuishaven gevonden hebben.

Dit is het land waar iedereen zich kan waarmaken. De schoenpoetser die industriële reus wordt, maar ook de leeuw die zijn klauwen verliest. Kinderen genieten hier van een grote zelfstandigheid. Te vlug worden ze met de realiteit van het leven geconfronteerd.

(twee geheimagenten komen links vooraan op. Blijven wat staan. Knikken dan naar elkaar en stappen dan resoluut op Elisabeth af. Staan voor Elisabeht voordat zij de woorden "van het leven..." uitgesproken heeft. Elisabeth heeft de agenten echter niet opgemerkt. De agenten legitimeren zich. Elisabeth schrikt, toch schrijft ze nog een zinnetje op)

Elisabeth Ik hou van die kleine Amerikanen die in de grote steden doelloos ronddwalen op zoek naar wat warmte, liefde. Zou hun leven een love story kunnen zijn?

Agent A Juffrouw Elisabeth...

Elisabeth Ja, wat is er?

Agenten (geen antwoord)

Elisabeth Is er iets gebeurd?

Agent A Wil jij je tasje even openmaken?

Elisabeth (geeft tasje aan agent A, die het traag openmaakt en er een pakje uithaalt. Grijs. De agenten knikken naar elkaar: dat zochten ze!)

Agent A Van wie heb jij dit pakje ontvangen?

Elisabeth Dat pakje? Hoe komt dat in mijn tas?

Agent B Dat kennen wij, juffrouw! Van wie heb je dat ontvangen? En wat heb je er voor betaald?

Elisabeth Er is ergens iets misgelopen. Dat pakje... Ik begrijp het niet!

Agent B Waarschijnlijk is er iets misgelopen! Kom, ga maar rustig mee! (steekt pakje in zijn zak.)

Elisabeth Waarom? Meegaan? Wat heb ik misdaan?

Agenten (gaan links en rechts van Elisabeth staan, dwingen haar te volgen. Even wordt het gezicht van Igmarr – links achter zichtbaar.)

Elisabeth (blijft plots staan) Ik ben geen misdadigster! Dit moet een misverstand zijn!

(Agenten lachen naar elkaar: zoiets kennen ze)

Agent A Vooruit, juffrouw: we hebben geen tijd te verliezen!

Igmarr (komt van links achter op, stapt traag naar de agenten toe) Kan ik u ergens mee helpen, heren?

Agenten (kijken naar elkaar, dan naar Elisabeth)

Agent B Wie bent u?

Igmarr De juffrouw vormt samen met mij een team. Een ogenblikje: ik zal mij legitimeren.

Agenten (kijken naar elkaar, laten Elisabeth los)

Igmarr (toont enkele papieren met zijn foto er op) Wij hebben een speciale opdracht.

Agent A (bekijkt de papieren, geeft ze terug) Waar komt dat pakje vandaan?

Igmarr (lacht) O! Dat!

Agent A Ja, dat!

Igmarr (met lef) Gisteren...

Agent A Wanneer? Hoe laat?

Igmarr Gisteren omstreeks 6 PM wandelde ik in de buurt van de krantenkiosk (wijst) daar om het hoekje. Uit een zwarte Mercedes stapte een oudere heer.

Agent A (noteert)

Igmarr Enkele straatbengels liepen het oude heertje omver, hij viel en uit zijn tasje kwam dit pakje te voorschijn. Even later kwamen er enkele vlugge kerels en die achtervolgden de kinderen. Voor ze vastgegrepen werden, wierp een van de jongens dat pakje in een vuilbak.

Agent A En?

Igmar Plots was iedereen weg. Na een tijdje heb ik het pakje uit die vuilbak gehaald en mee naar de hotelkamer genomen. Eerst dacht ik dat het een bom was, maar het tikte niet.

Agent A En dan?

Igmar Dan?

Agent A Ja?

Igmar Dit is het pakje!

Agent B (spottend) Een mooi verhaal!

Agent A (tot Igmar) Dat verhaal zul je toch moeten afmaken...op kantoor. Kom!

Igmar (tot agent A) Kan ik je even persoonlijk spreken?

Agent A (kijkt rond.) O.K.

(Agent A en Igmar naar links achter. Praten zacht tegen elkaar. Eerst vlot het niet, dan haalt Igmar een papiertje uit zijn zak en komt alles in orde. Igmar en agent A terug naar Elisabeth en agent B, die Elisabeth bewaakte.)

Agent A (tot collega) O.K., Joe! No prbleme!

Agent A (tot Elisabeth) Wees voorzichtig met pakjes, juffrouw! Jij had de politie moeten waarschuwen. Gelukkig dat je vriend alles duidelijk maakte.

Agenten A/B (grijnzend groetje, nonchalant links af.)

Elisabeth (kwaad tot Igmar) Jij bent me wel wat uitleg verschuldigd!

Igmar (haalt schouders op)

Elisabeth Goed! Ik waarschuw meteen de directeur-generaal. Ik hou er mee op. Jij bent zo corrupt als ...als ...

Igmar (neemt zakdoek, legt er een knoop in) Ik mag niet vergeten straks het verslag te gaan tekenen. Drugs zijn een plaag. Het was anders een mooi pakje. (traag zakdoek weg)

Elisabeth (kwaad) Jij bent geen mens, jij bent een barbaar! (kwaad rechts af)

Igmar (nadenkend) Ze is zo mooi...als ze kwaad is!

PAUZE

ACHTSTE TAFEREEL

(berglandschap. Een rustig plekje. Achtergrond: enkele huizen. Een oud vrouwtje komt van rechts achter op, gevolgd door Elisabeth en Igmarm, die zoals steeds zijn fototoestellen bij zich heeft. Na enkele passen blijft het vrouwtje staan en keert zich om.)

Vrouwtje Nogal stijl, hé? Ja, je voelt het! (tot Igmarm) Jij niet jonge man? Oude mensen zoals ik hebben wat beweging nodig. De longen zie je! Onze koning is de beste sportman. Maar ja, hij is dan ook wat jonger. Kom, wat verder! Anders denken jullie dat ik nog moe ben ook!

(stappen alle drie wat verder, wanneer ze in 't midden van het podium zijn aangekomen, komt links achteraan een jonge man op. Hij beantwoordt aan de droom van Elisabeth. Hij is de ideale man. De kousen, het gezicht... Hij verplaatst zich van links naar rechts vooraan. Heeft in 't eerste moment het drietal niet gezien.)

Vrouwtje Hallo, majesteit!

(Elisabeth en Igmarm kijken elkaar aan. De jonge man, de koning van dit kleine landje, blijft staan. Steekt zijn hand omhoog bij wijze van groet.)

Vrouwtje (vertrouwelijk) Dat is onze koning!

Koning (naar het drietal toe) Hallo!

Elisabeth (kijkt naar de koning. De man uit haar dromen. De droommuziek komt even zachtjes op, verdwijnt na de begroeting.)

Koning (tot Elisabeth) Dag, Elisabeth! Blij je te leren kennen. Ik hoop dat jij over ons landje een prachtig verhaaltje schrijft!

Elisabeth (geeft een hand, begroeting.) Dat zal ik zeker proberen, majesteit!

Koning (tot Igmarm) Je zult hier mooie foto's kunnen maken. En morgen kunnen we samen misschien een tochtje maken naar de Inka-waterval. Ik hoop dat je hier een prettig verblijf zult hebben, Igmarm.

Igmarm Het is hier enig, maar wel wat afgelegen. Toeristen komen hier niet zo veel?

Koning Toeristen? Neen! Haast nooit! Hier zijn geen hotels. (zachtjes) Eigenlijk willen we hier geen toeristen. In ruil voor een beetje geld komen ze onze rust verstoren, de natuur verwoesten, onze mensen slechte gewoonten aanleren... Toerisme zoals jullie dat kennen is natuurverloedering. Maar... (kijkt rond) willen we misschien wat gaan zitten?

Vrouwtje Een ogenblikje, majesteit! (af en terug op met drie houten zitjes, men zet zich. Vrouwtje wil weggaan.) En nu laat ik jullie in het gezelschap van de beste sportman aller tijden!

Koning Dat was jij vroeger, mama! Breng je ons iets te drinken?

Vrouwetje Een koning als zoon is ook niet alles! Ik ben meer een huisknecht dan een moeder!

Koning (legt hand op haar schouder) Toe, mama!

Vrouwetje Voor een keer! (speels af)

Koning En waarmee kan ik jullie van dienst zijn?

(Igmar maakt tijdens het gesprek enkele foto's)

Elisabeth Wij willen alleen maar je landje leren kennen!

Koning Vraag maar!

Elisabeth Zijn de kinderen in dit landje gelukkig?

Koning (lacht) Moeilijke vraag. Zijn de kinderen in dit landje gelukkig...Bijna allemaal, denk ik. Zeker niet iedereen.

Elisabeth Heeft de eenvoudige levenswijze er iets mee te maken?

Koning Iedereen kan gelukkig zijn. Jong en oud. Zelfs bij armoede of verdriet. Sommige mensen echter zullen nooit gelukkig zijn, of tenminste nooit helemaal, omdat ze zich altijd aan anderen spiegelen.

Vrouwetje (brengt drankjes, iedereen neemt een glaasje) Alstublieft! (af)

Koning (lachend) Op twee gelukkige mensen! (bedoelt Elisabeth en Igmar)

Elisabeth (en Igmar, kijken naar elkaar) Gezondheid, majesteit!

Koning Ik vind het fijn dat jullie ons landje willen bezoeken. Meestal bezoekt men alleen de grote landen. Omdat er bij ons niet zo veel te beleven valt. Wij zijn in de geschiedenis van de wereld niet zo belangrijk. Al is dit landje een droomparadijs!

Elisabeth Jullie hebben waterleiding en elektriciteit.

Koning Water van de rivieren en elektriciteit van de watervallen.

Elisabeth Maar geen tv, auto's, film of radio. Het moet hier stil zijn!

Koning Meestal is het hier stil. Wij houden er van! Auto's hebben niet nodig omdat wij paarden hebben en ... veel tijd. De mensen doen hier iets belangrijker dan iedere avond voor dat stomme tv-kastje gaan zitten.

Elisabeth Maar het nieuws. Wat er gebeurt, iedere dag?

Koning Daar hebben wij onze vertellers voor. Je hoort dat straks wel! Alle mensen worden hier bijna 100 jaar. Stress of hart of bloedvatenziekten kennen we hier haast niet. Omdat we rusten voor we moe zijn! een mens is gemaakt om 100 jaar te worden.

Elisabeth Jullie leven hier in een soort ...luilekkerland?

Koning Zoiets! Ik bedoel dat wij niet veel moeten werken omdat wij eenvoudig leven en niet veel nodig hebben.

Elisabeth Je denkt dat de jeugd niet verlangt naar de westerse beschaving?

Koning Jammer. Het gebeurt inderdaad. Sommigen verlangen naar meer, naar een ander leven. En sommigen verlaten ook ons landje. Indien morgen de Raad der Wijzen beslist om te moderniseren, dan degenereren wij naar jullie beschaving, naar wat jullie beschaving noemen. Jullie levensstijl wijkt af van onze doelstellingen. Wij stellen 'gelukkig zijn' centraal.

Elisabeth Jij wilt zeggen dat wij in ons systeem niet volledig gelukkig kunnen zijn.

Koning Ook in jullie systeem kan men gelukkig zijn, maar er zijn meer remmingen. Men is steeds bezig met bijkomstigheden.

(van links achter naar rechts vooraan beweegt zich een persoon.)

Verteller (hij heeft een papiertje in de hand, zet zich op een bankje. Enkele kinderen komen rondom hem staan, zetten zich ook neer.)

Koning (wijst naar de verteller) Kijk dat is een verteller. Iedere namiddag komt hij op meerdere plaatsen en geeft de inlichtingen door die hij deze voormiddag op de vergadering met andere vertellers vernomen heeft.)

Elisabeth Wel primitief. Een telefoon zou toch praktisch zijn.

Koning Het werkt prima!

Verteller Ha, hier zijn we weer! Morgen misschien regen. Je kijkt maar naar de wolken. Valt de wind, dan komt er regen.
In Bergzicht is gisteren iets ergs gebeurd. De brug over de weg is beschadigd. Een boer reed met een wagen hout tegen een van de steunpunten van de brug die nu voor alle verkeer gesloten is. De werken zullen meer dan een week duren. Voorlopig zal men de brug van Bergdorp moeten gebruiken. Die is stevig en geschikt voor alle verkeer. De boer die de brug beschadigde, heeft zich verontschuldigd.
Sport: vanaf morgen iedere avond sport voor iedereen. Kinderen kunnen zwemmen, dansen, lopen en hoogspringen inoefenen.
Mannen met een buikje: fietsen en gymnastiek. Buikjes moeten weg! Voor de ouderen: dansen, fietsen en balspelen.

De kok van de koning stelt voor: boontjes met koude aardappelen, zonder mayonaise. Ook veel fruit. Tot morgen. (staat op en rechts vooraan af)

Kinderen (die rond de verteller zaten, samen met de ouder vrouw naar de koning toe. Ze hebben een bal bij zich.)

Een kind Majesteit, speel je mee? (werpt bal naar de koning toe, die vangt de bal op en werpt hem terug. Nu komen er twee kinderen op, ieder met een bal- vooraan links en vooraan rechts. Zelfde muziek als bij het Joodse en Palestijnse kind, in een vorige scène.)

Links kind Hallo! Speel je mee?

Rechts kind Hallo! Speel je mee?

(zelfde balritueel als bij Joods en Palestijns kind. Kinderen beleven pret in hun spel. De kinderen worden allemaal betrokken bij het balspel, ook de koning)

Koning (werpt een bal terug) Een ogenblikje!

Alle kinderen Meedoen! Meedoen!

Koning (recht) Goed. Goed! En onze gasten?

Kinderen (samen) Ook meedoen!

Koning Maar waarom dansen jullie niet voor onze gasten? Ze hebben een vermoeide reis achter de rug!

Kinderen (samen) Dansen! Dansen!

(de kinderen leggen de ballen weg. Een kind begint met enkele pasjes, de anderen vinden dit mooi. Er komt muziek. Georganiseerd dansen. Koning, Igmarr en Elisabeth kijken toe. Plots komen de kinderen naar de koning toe.)

Kinderen Dansen, majesteit. Dansen!

Koning (lacht) Dit zijn staatszaken. Ik moet mijn verantwoordelijkheid opnemen.

(iedereen danst mee. Muziek wordt sterker. Verlichting vermindert.)

EINDE TAFEREEL ACHT

NEGENDE TAFEREEL

Ergens in Azië.

Een computerzaal: enkele toestellen en beeldschermen en enkele jonge personen die de computers bedienen.

Chef (de verantwoordelijke van dit bedrijf loopt zenuwachtig heen en weer.)

Igmar (en Elisabeth komen op) Goede morgen!

Chef (geeft een hand bij de begroeting) Welkom! Wij zijn zeer vereerd!

Elisabeth Dit doet westers aan. Ik dacht dat jullie een arm land zijn.

Chef Of je nu arm of rijk bent: je moet altijd een keuze maken. Dit is de verantwoordelijkheid van onze leiders. Ik ben maar een uitvoerder.

Elisabeth En waarin bestaat jouw taak, als ik je vragen mag?

Chef Ik maak deel uit van de denktank, zoals men dat tegenwoordig noemt.

Elisabeth Jij denkt maar. Dan hebben wij je gestoord?

Chef Helemaal niet. Ik moet regelmatig mijn hersenen laten afkoelen. Te hoge temperatuur stoort mijn denkproces. Daarom is er ook een soort airco geïnstalleerd. (lacht)

Elisabeth En wat is er zo speciaal aan dit...bedrijf?

Chef Wij bepalen de toekomst van dit land. Zoals jullie weten hebben wij verschrikkelijke jaren meegemaakt: burgeroorlog, corruptie, ...Met onze nieuwe leider zijn we dit allemaal aan het redigeren. Iedere morgen als de zon opkomt, gaan we met z'n allen een stap vooruit.

Elisabeth Ik sta vol bewondering.

Chef Schrijf daar maar een mooi artikel over. Wij zijn het land van de toekomst! De toekomst komt van het volk zelf! Te beginnen met de jeugd. Onderwijs is de hoeksteen van ons beleid. Ook de oorlog volledig achter ons laten, alles vergeten wat aan de oorlog deed denken is belangrijk.

Elisabeth Wat doen jullie eigenlijk. Ik zie wel computers, maar daar werkt men overal mee.

Chef Hoe moet ik je dat allemaal uitleggen...Eigenlijk selecteren wij!

Elisabeth Selecteren?

Medewerker (een medewerker komt op en fluistert wat in het oor van de chef)

Chef Het treft. Jullie hebben geluk! (tot medewerker) Laat de eerste reeks maar binnenkomen. (medewerker af)

(een aantal kinderen komen op. Kinderen van 8 à 10 jaar. Sommigen zijn gehandicapt, anderen zien er niet snugger uit, weer anderen zijn schrandere kereltjes. De kinderen worden door de medewerker verplicht op een rij te gaan staan. De eerste jongen moet zijn handen leggen op een toestelletje dat begint te zoemen, er brandt een flikkerende lamp. Gezoem houdt op, lamp dooft. Een computerjongen geeft een kaartje aan de jongen. Daarop staat A1. Iemand anders geeft aan die jongen een banaan. De volgende jongen doet dezelfde test. En zo gaat het verder tot dat iedereen gepasseerd is. De chef kijkt aandachtig toe en praat soms zachtjes met de computerjongens, soms is hij ook boos en moet een computerjongen de tekst veranderen in A1. Igmarm en Elisabeth kijken aandachtig toe en wisselen blikken van verstandhouding. Elisabeth begrijpt de selectie niet helemaal.)

Chef (na de selectie) Nu kunnen wij weer even pauzeren. Normaal komen hier zo een honderdtal kinderen, vooral jongens aan de beurt.

Elisabeth En de meisjes?

Chef Daar gelden andere criteria voor. Maar even streng. Morgen zijn het vooral meisjes. Vandaag is dat maar sporadisch. Ons land wordt vooruitstrevend. Iedereen op de juiste plaats, de juiste opleiding...

(De telefoon gaat. Chef neemt op. Is niet gelukkig, probeert duidelijk te maken dat hij hier niet weg kan, maar verontschuldigt zich bij Elisabeth en Igmarm, af.)

(Elisabeth naar tafeltje toe en bekijkt er een lijst. Ze schrikt. Toont lijst aan Igmarm.)

Elisabeth Kijk! Dit is de bedoeling van de selectie.

Igmarm (bekijkt de lijst) Niets speciaal.

Elisabeth Neen? Kijk: A1 is... bomming...foot... Snap je dat dan niet?

Igmarm Neen. Ik ben de slimste niet.

Elisabeth A1 is...dat zijn kinderen die de landmijnen moeten gaan opruimen. Vermits er kinderen genoeg zijn in dit land...is de meest economische manier om landmijnen op te ruimen er kinderen op af te sturen. Er zijn toch kinderen genoeg! Dit is moord, Igmarm! Moord!

Man (die de computer bedient, vlug naar Elisabeth toe, rukt het papiertje uit haar handen, lacht) Grapje! Grapje. Alle landmijnen worden door het leger onschadelijk gemaakt!

Elisabeth Moord! Moord! Jullie vermoorden die kinderen. Kinderen van arme ouders of wezen...de zwakke kinderen... Moord! Moord!

EINDE NEGENDE TAFEREEL

TIENDE TAFEREEL

Een weidse vlakte, ergens in Creta. Verre windmolens, een plaatselijk café aan de rand van een dorpje. Twee tafels buiten met wat stoelen. Igmarmet Elisabeth in de buurt van het terrasje.

Elisabeth Ik vraag me af wat jou bezielde. Hier is niets te zien. Wat windmolens, ...Zo zijn er duizenden eilandjes en mooie plekjes. We kunnen toch heel de wereld niet...

Igmar Dit is het prachtigste eilandje dat er bestaat.

Elisabeth Jij houdt er wel eigenaardige opvattingen op na. Ja, maar dat wist ik al!

Igmar (geen antwoord)

Elisabeth De hoofdstad, of wat zo aan een hoofdstad doet denken...een ongelukkige opstapeling van betonnen dozen.

Igmar Jij kijkt ook alleen maar naar de achterzijde. Ook bij vrouwen moet je naar ...

Elisabeth Zwijg jij! Goed dat onze reis er bijna opzit.

Igmar Een stad moet je langs twee kanten bekijken, zoals vrouwen.

Elisabeth Vrouwen? Die moet je in profiel bekijken.

Igmar Dan zie ik alleen maar je scherpe neus.

Elisabeth (draait zich gedeeltelijk, poseert)

Igmar Euh...Ik zie van alles, maar geen gekromde neus. Je bent mooi, Elisabeth!

Elisabeth En dat zeg je nu pas!

Igmar Ik wist dat al lang, al vanaf de eerste dag, op dat bureau. Maar je leek toen een kleuterjuf en dat ... is een brug te ver, voor mij!

Elisabeth Betaal je nu een drankje, of ...

Igmar Iets plaatselijks zou ik wel willen...

Elisabeth Ik heb al geen dorst meer.

Igmar Kom, ik betaal!

Elisabeth Op kosten van de zaak, bedoel je?!

Igmar (houdt een stoel klaar voor Elisabeth) Zet je, prinses! (maakt buiging)

Elisabeth Gelukkig is onze opdracht bijna rond. Ik verlang naar huis. Ik kreeg enkele aanbiedingen als journaliste. Het was nuttig voor mij!

Igmar Ik kreeg ook enkele aanbiedingen. We hebben een goede beurt gemaakt. Misschien komen we bij dezelfde krant terecht. Dat zou prachtig zijn!

Elisabeth Dat gebeurt niet. Nooit! Ik heb je verdragen. Ik heb me zelf correct gedragen.

Igmar Gereserveerd!

Elisabeth Correct!

Igmar Gereserveerd!

Elisabeth (zet zich) Een goede beurt? Jij? In Peru maakte je de indiaanse bevolking belachelijk! In New York verhandelde je drugs.

Igmar Wat ben jij toch voor een vrouw! Altijd maar zaniken! Zouden alle vrouwen zo zijn?

Elisabeth Jij denkt alleen maar aan een ding: een mooie foto. Niet aan het gevoel van een volk. Een foto van een jonge indiaanse vrouw, westers gekleed, met een transistorradio in de hand. Kinderen die moeten werken voor een karig loon, voor wat eten! Dat was het dan! En die drugs...

Igmar Ik kan het allemaal uitleggen.

Elisabeth Dat heb je al gedaan. Jij praat inderdaad makkelijk! (kijkt naar de verten) Zouden alle mannen zo zijn?

Igmar Jij bent mijn prinses!

Elisabeth (gaat op andere stoel zitten)

Igmar Zoals je verkiest, majesteit. (zet zich op de stoel waarop Elisabeth daarnet gezeten heeft.)

Elisabeth (zachtjes voor zich) Ik heb geen dorst.

Igmar (lacht)

Elisabeth Er komt iemand.

Igmar Wel! Men heeft ons dan toch gezien. Of ...gehoord!

Waardin (oude vrouw, komt van links vooraan op, gekleed zoals een gewone Griekse vrouw) Goede dag, mevrouw, mijnheer!

Igmar (terloops) Twee snaps van wijn!

Elisabeth Eén.

Igmar Twee!

Waardin (vriendelijk naar Elisabeth) Water?

Elisabeth (antwoordt niet)

Igmar Twee! Snaps!

Waardin (voordat ze afgaat bekijkt ze Igmar nog eens vluchtig. Heb ik die nog niet gezien?)

Elisabeth Het was jouw idee om naar dit eiland te komen. Het heeft niets met onze opdracht te maken. Hier wonen bijna geen kinderen. En de mensen hier zijn gewoon om in armoede te leven. Ook al is armoede betrekkelijk. Zoals dit zijn er duizenden en duizenden plaatsen!

Igmar Dit is het mooiste eiland.

Elisabeth (om Igmar te plagen, monotoon) ...van heel de wereld.

Igmar (lacht)

Waardin (lacht wanneer ze merkt dat beide bezoekers lachen. Ze zet de 2 snaps op de tafel, gaat zover mogelijk weg zitten, tweede tafel. Ze zou eigenlijk met die bezoekers wel eens willen praten. Die man, kent ze die niet?)

Igmar (heft glas, wacht op Elisabeth)

Elisabeth (heft traag glas, als het dan toch moet...)

Igmar Op onze vriendschap!

Elisabeth (wil glas neerzetten, bedenkt zich) Op jouw eiland!

(glazen tegen elkaar, drinken. Igmar ineens leeg. Een afkeurende blik van Elisabeth. Waardin weg, glimlachend, komt terug met fles zelfgemaakte drank. Schenkt in voor Elisabeth en Igmar. Laat fles op de tafel staan.)

Igmar Prima snaps!

Waardin (blijft niet ver van Igmar staan, bekijkt hem terwijl hij drinkt, bekijkt hem eens van een andere zijde, frons de wenkbrauwen.)

Igmar Prima snaps!

Waardin (aarzelend) Was jij nooit eerder op dit eiland, mister?

Elisabeth (verwonderd)

Igmar (glas neer, bekijkt de waardin, lacht, vult glas bij, lacht.)

Waardin Jij doet me denken aan ...iemand.

Igmar (lacht)

Waardin Johannes! Johannes!

Igmar Vader heette zo!

Waardin Dan bij jij... Igmar... Ja, ik zie het. Dezelfde ogen als Johannes. Die ronde neus.

Igmar Maria, ...Maria woonde hier. Ben jij ... Maria?

Waardin Mijn zuster. Getrouwd met een Amerikaan, een militair uit de Bay of Souda! Goede Amerikaan!

Igmar Ilse! Ilse! (omhelst waardin)

Waardin En je bent met een mooie vrouw naar hier gekomen? Kindjes?

Igmar We zijn nog niet getrouwd.

Waardin (tot Elisabeth) Goede jongen. Ik kende zijn vader. Werker, lieve man. Je zult gelukkig zijn met Igmar! (wilt Elisabeth feliciteren)

Elisabeth Wij zijn nog niet verloofd!

Waardin Komt vlug. Je kunt zelfs trouwen zonder verloofd te zijn! Verloofd zijn hoeft niet. Gelukkig zijn wel, heel je leven! Ik vandaag gelukkig!

Elisabeth Wij maken samen een reportage. Hij foto's en ik schrijf de verhalen.

Waardin De pope heeft er van verteld. Prachtig. Ik dacht alleen: Igmar met mooie vrouw, beroemd, nooit meer naar eenvoudige mensen komen. Grote steden, luxueuze hotels... Pope heeft boekjes in vreemde talen en daar heeft hij... (bekijkt Igmar) Ik je niet meer herkennen, deugniet. Waarom jij jaren wegblijven?

Igmar Elisabeth wilde ons eiland zien.

Waardin Prachtig. Prachtig!

Elisabeth (afkeurend) Leugenaar!

Boer (komt rechts vooraan op)

Waardin (tot oude boer) Dit is Igmar. De zoon van Johannes. Beroemde fotograaf. Altijd maar fotootjes maken! Geen tijd hebben om ze zelf mooi te vinden.

Boer (blijft staan, plots blij, omhelst Igmarm)

Igmarm (herkent boer) Jozef! Jozef! (omhelzen nogmaals)

Waardin Dit is Elisabeth.

Elisabeth (staat recht)

Boer (bewonderend) Mooie keuze. (naar Igmarm toe) Kan ze geiten melken? (geven elkaar een hand, tot Igmarm) Weet Anna dat je hier bent?

Igmarm (schudt met hoofd)

Boer Jij duivelse gast!

Igmarm (kijkt naar Elisabeth die wenkbrouwen fronst, Anna?)

Elisabeth Jij duivelse gast!

Boer (tot Igmarm) Mooie vrouw. (terzijde) Jij vele mooie vrouwen gezien? Fotootje hier, fotootje daar. Overal mooie vrouwen. Ik vorig jaar ander ezels gekocht, voor een prikje. Anders niets...

Elisabeth Ezels zijn toch niet duur?

Boer Sommige ezels wel. Ezels voor toeristen aan grot van Zeüs. Duur!

Elisabeth (bedoelt Igmarm) Er zijn ezels genoeg!

Boer (bewondert belangstelling voor ezels) Jaja! Ezels genoeg. Kun jij geiten melken.

Anna (moeder van Igmarm, komt rechts vooraan op, oude vrouw, gaat wat moeilijk, spoedt zich als ze haar zoon ziet, tot waardin.) Al dat lawaai! Al dat lawaai!

Boer Ik altijd maar ezels zien, Anna! Nu mooie vrouw!

Igmarm (draait zich om)

Anna (ziet haar zoon) IGMAR !! IGMAR!!

Igmarm Mama! Mama! (wilde omhelzing, wat een weerzien!)

Anna Net Johannes! Is dat je vrouw? Je had niet eens een vrouw van hier...

Igmarm Mama! Ik ben zo blij dat ik je zie! Dit is Elisabeth!

Anna De pope heeft me van haar verteld. Kan mooie woorden op papier zetten. Niet goed voor hier. Een vrouw moet kunnen werken. Geiten melken. Wol spinnen. Honing slingeren. Appelsienen plukken...Werken!

Boer (tot Igmarm) Kom, jij mijn ezel zien! Prachtige tanden! Net een olifant!

Igmarm Ben jij wel zeker dat het een ezel is?

Boer (lacht)

Anna (tot boer) Laat mijn zoon gerust! Ik wil hem nog eens goed bekijken. Mager! Moe! Moet veel rusten!

Igmarm (overschouwt de situatie) Ik ga even met...boer mee. Jij kunt dan wat met Elisabeth praten (tot boer) Ezel is héél belangrijk!

Boer (en Igmarm omarmd rechts achter af)

Elisabeth (kijkt naar publiek)

Anna Jij houden van mijn zoon?

Elisabeth (liefst geen antwoord, haar zoon...)

Anna Mijn zoon komt later hier wonen. Slaapt dan in bed van mijn man. Kan hier veel mooie meisjes leren kennen. Goede zoon. (wandelt rond de tafels) Stuurt altijd geld op. Toen Johannes ziek werd, verkocht Igmarm zijn foto-toestel waarmee hij toeristen fotografeerde. Om de dokter te kunnen betalen. Later...stuurde hij 500 euro in een gewoon briefje. Hij leeft nog dacht ik. Hij wilde de wereld zien. Hij moest hier weg. En nu is hij terug! Igmarm. Hou jij van Igmarm?

Elisabeth (vindt Anna te opdringerig) Neen. Ik denk neen. Ik heb er nog niet over nagedacht. Hij kan hier veel mooie meisjes krijgen. Meisjes die kunnen spinnen en geiten melken.

Anna Sta eens recht. Hier! Naast mij!

Elisabeth (gaat naast Anna staan, zonder overtuiging. Wat moet dit betekenen?)

Anna (neemt Elisabeths handen vast. Mompelt.) Jij ...mooi. Lief gezichtje. Jij niet zo gewoon als ik dacht. Zacht karakter. Jij zou met mijn zoon misschien een goed stel kunnen vormen. Geiten melken; niet het belangrijkste. Kun jij zeker leren. Spinnen kun je ook leren. Jij zachte handen, goed voor de bloemen. Kun jij koken? Wil jij veel kinderen later?

Elisabeth (eerst onwennig, dan lacht ze) Jij hebt mij doen nadenken over jouw zoon. Ik denk niet dat ik van hem zal kunnen houden. Neen.

Anna Vergeef me, kindje! Het is een drukke dag voor mij. De pope vertelde me vorige week dat Igmarm wel even langs zou kunnen komen. Mijn zoon had een brief geschreven.

Elisabeth En in die brief stond... dat jij mij een aanzoek moest doen...

Anna Neen. Zo is Igmar niet!

Elisabeth Ik dacht het anders.

Anna Ik vind je sympathiek, kindje! Plots dacht ik: jij en Igmar...

Elisabeth Jammer...vergeet het, mevrouw!

Anna Mijn zoon is soms wel een beetje ruw, wat brutaal zelfs, maar van binnen zo zacht als een eitje. Hij heeft een vrouw nodig.

Elisabeth Dat kan. Is dat mijn probleem?

Anna Neen. Hij heeft een sterke, volwassen vrouw nodig. Iemand die van ons eiland houdt. Geen verdorven stadskind. In jullie landen is de cultuur gedegeneerd. Jullie kunnen niet meer echt liefhebben zoals men dat hier kan. Wat lichamelijke liefde, zolang de zon schijnt...

Igmar (op, gevolgd door de boer, tot Anna) Ik heb zes geiten voor je gekocht. En ze geven melk. Ook van je huisje is alles in orde nu. Met een cheque betaald, dat is veel goedkoper! (ziet de gespannen gezichten van Elisabeth en Anna) O, jullie hebben gepraat.

Elisabeth Volgens het plan!

Anna Ik praatte maar wat, Igmar. Jij schreef zoveel liefs van haar. De pope zegde...

Igmar Mama, hoe durf je... (tot Elisabeth) Vergeef mama. Ze draagt haar hart op haar lippen. Beste mama! (tot Anna) Mama, mama! (omhelzen elkaar)

Anna Mijn lieve zoon. Leefde Johannes nog!

(heel zachtjes op de achtergrond Griekse sirtakémuziek. Igmar hoort het, laat moeder los)

Igmar (roept) Luider! Sirtaké! Luider!

Waardin (even op) Wat zeg je?

Igmar Sirtaké! (boer en waardin voelen het ritme van de muziek.)

(Boer en Igmar dansen de sirtaké, Elisabeth en Anna zitten aan de tafel. Anna neemt Elisabeths hand vast)

Anna Jij bent lief!

Igmar (tussen enkele dansspasjes door) Mama, jullie praten niet meer. Vertel over vroeger, over papa, over de oorlog. Mama...ik weet het: jij houdt niet van vrouwen van uit het Noorden. Elisabeth is anders...Weet je mama: ik ga hier nooit meer weg. Ik hou van je mama! (zoent Anna, danst verder)

Elisabeth (lacht. Igmar: die ruwe schors, maar een zacht eitje...)

Boer (danst met waardin, Igmar danst met zijn moeder. Elisabeth kijkt voor zich uit. Men betreft Elisabeth in de dans: ze dansen nu met vijf. Elisabeth leert vlug de danspasjes.)

(plots komen van alle kanten kinderen op, getooid in Griekse krederdracht. Ook de muzikanten komen op het podium. Een groots dansfeest.)

Stem (van Elisabeth) De love storry van iedere mens is...

Stem (van Igmar) De love storry van iedere mens is...

Stem (van Elisabeth en Igmar) De love storry van iedere mens is...LIEFDE.

(gedurende het moment waarop men het woord liefde uitspreekt is er even geen muziek, nadien gaat alles verder zijn gangetje)

EINDE